

i det hele taget ikke genere den højtærede Minister — at man skulde absolut sælge de Værdipapirer, maa den højtærede Minister indrømme, at det er forholdsvis moderat, naar jeg siger i Dag, at nu udtaler den højtærede Minister det samme som den forrige Minister, at det netop ikke gaar an at kaste disse Obligationer ud paa Markedet paa en Gang. Deri er jeg enig med den højtærede Finansminister, men den højtærede Minister havde den stik modsatte Mening, da han i Sommer udtalte: Der er ikke det mindste i Vejen for at sælge Obligationerne. Og det sagde den nuværende højtærede Minister, efter at den forrige Minister havde udviklet de Grunde, som han havde for ikke at gøre det. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister meget godt kunde akkviescere ved det, jeg har sagt, og ved den Tilslutning, jeg har givet hans Forslag, og at han kunde give mig den Tilfredsstillelse, at han indrømmede, at jeg dog den Gang havde Ret, for ellers vilde den højtærede Minister i Dag have ganske Uret. Jeg siger: I Dag staar den højtærede Minister som Ordfører for et Statslaan paa tilsammen 55 Mill. Kr., medens han den Gang mente, vi godt kunde klare os med 25 Mill. Det er en Forskel paa 30 Mill. Kr., og jeg tror ikke, jeg har gjort mere Væsen af den end tilbørligt, eller at den højtærede Minister har Grund til at tage mig mine Bemærkninger ilde op.

Finansministeren (Brandes): Jeg tager aldeles ikke det ærede Medlem noget som helst ilde op, men jeg forsvarer mit Standpunkt, som det ærede Medlem forsvarer sit. Det synes jeg ikke, det ærede Medlem kan fortænke mig i.

Det ærede Medlem gør mig absolut Uret, nemlig naar han siger til mig, at her kun er Tale om Toldloven. Jeg har talt om Indtægterne paa § 5, 5., og der er ikke alene Toldindtægterne, men ogsaa Spiritusskatten med og alt, hvad derhen hører. Det har jeg talt om, og der er det nuværende Svind paa 10 Mill. Kr., ikke alene paa selve Toldindtægterne, saa det ærede Medlem gør mig i den Henseende ganske Uret.

Hvad endelig Obligationerne angaar,

som skulle sælges, maa jeg sige, at jeg vil endnu holde paa, at de kunne sælges, men Finansminister Brun kunde jo ogsaa have solgt dem ganske langsomt, hvis han havde villet. Men ingen af de tidligere Finansministre, hverken min Forgænger eller min Næstforgænger, har solgt noget som helst af disse Beholdninger. Jeg ved ingenlunde hvorfor, for Markedet har været saaledes, at de kunde sælges; i Øjeblikket er der ganske sikkert ikke gunstigt Marked derfor. — Endelig synes jeg, det ærede Medlem maa se hen til, at naar jeg den Gang talte om, at man kunde nøjes med et mindre Laan, var det dog af Hensyn til dette, at der ikke var en saadan Nødstilstand den Gang som nu. Hvorfor vil det ærede Medlem nægte, at saaledes som det er i Øjeblikket, er Stillingen langt mere vanskelig for Statshusholdningen, Finanserne, end den Gang? Af den Grund altsaa, at vi have mistet saa mange Indtægter, og at der er kommet en Række Udgifter til, som vi ikke kunde forudse. Det gør dog, at Stillingen for en Finansminister bliver helt forandret. Hvis jeg nu, da denne Lov skal gennemføres, ikke stod som Minister, men som Medlem, vilde jeg være ganske anderledes klar over, hvorfor der behøvedes Laan, end jeg den Gang kunde være. Men jeg synes, at det ærede Medlem paa een Gang vil have Lov til at bebrejde mig min Stilling den Gang og samtidig sige til mig: Jeg bebrejder ikke Ministeren den Stilling, jeg vil ikke gøre ham den mindste Fortræd for dette. Et af to, enten maa det ærede Medlem mene, at jeg den Gang udtrykte mig fuldkommen fejlagtigt, eller det ærede Medlem maa nu kunne indse, at jeg den Gang talte ud fra Forudsætninger, som ikke foreligger paa samme Maade nu. Stillingen er helt forandret, derfor bliver ogsaa Talen helt forandret. Og naar det ærede Medlem siger: jeg forudsaa det den Gang, siger jeg, det ærede Medlem kunde ikke forudse, hvad der nu ligger for. Det ærede Medlem talte ogsaa ud fra andre Forudsætninger, end man nu under den foreliggende Situation kan. Nu maa man tale ud fra den nuværende Situation, den, at Indtægterne ere gaaede ned, og at Udgifterne ere blevne meget, meget større, end nogen af os kunde vide.